

at forstaa. Se, først er De bleven godt gennemrystet paa en tre-fire Døgns Jernbanerejse, hvor De hverken har faaet ordenlig Søvn eller et roligt Maaltid; saa er De — som De selv siger — kommen hjem til Forretninger og Vrøvl og Selskabelighed; det er saamænd Forklaring nok, naar Talen er om en Konstitution af vor hjemlige sødsuppelige Art, selv om den ogsaa hører til Krafttypen.«

Han sagde det sidste med et lunt Glimt i sine smaa, lidt skelende Øjne, hvad Per dog ikke lagde Mærke til. Per hørte overhovedet knap paa ham mere. Efter at have faaet Sikkerhed for, at han ikke gik omkring med Spiren til en Lungesygdom, følte han sig helt vel og ønskede blot at blive den snaksomme Mand kvit.

Da han var gaaet, stod han straks op, skønt det var bleven ham tilraadet at blive liggende en Dagstid. Han vilde dog ikke gaa ud den Dag, og han skrev nu til Jakobe, at hun ikke skulde vente ham. For ikke at ængste hende gav han som Paaskud, at han var optaget af Forretninger. Sammen med Brevet sendte han hende — for første Gang i deres Bekendtskabstid — nogle Blomster. Han følte det virkelig som et Savn, at han ikke skulde se hende den Dag. Hun var jo dog nu det eneste Menneske i Verden, han brød sig om!

Efter iøvrig at have spist Frokost med temmelig god Appetit satte han sig til sit Arbejdsbord.